

БЕОГРАДСКА ОПШТИНСКА СВАКОДНЕВНИК

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

НА ГОДИНУ 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
 ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 „

НЕДЕЉА 1. МАЈА 1894.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ТАБЛИЦА

За паљење и гашење електричних лампа у Београду за месец Мај 1894. год.

Дана	Упалиће се у	Угасиће се у
1.	8 с. 20 м.	3 с.
2—8.	Неће се палити никако.	
9.	8 с. 40 м.	11 с.
10.	8 с. 40 м.	12 с.
11.	8 с. 40 м.	12 с. 30 м.
12. и 13.	8 с. 40 м.	1 с.
14. и 15.	8 с. 40 м.	3 с.
16—20.	8 с. 50 м.	3 с.
21.	9 с.	3 с.
22—29.	9 с.	2 с. 40 м.
30. и 31.	11 с.	2 с. 40 м.

Напомена. 1. Ове су таблице израђене према месечевим фазама и на основу члана 25. уговора о електричном осветљењу вароши Београда.

2. У случају облачног времена лампе ће се палити и онда, кад се према овим таблицама иначе не би палиле.

3. У 11 часова пре по ноћи угасиће се половина лампа онда, кад исте светле од пре па до после по ноћи.

Од суда општ. вар. Београда 27. Априла 1894. год. ЕБр. 2055.

ОБЗНАНА

Управа водовода држаће на дан 2. Маја ове године од 3 до 5 час. по подне у својој канцеларији — хотел Лондон, горњи спрат — јавну усмену лицитацију, за давање под закуп своје ливаде око и на великом резервоару, и позива овим сва она лица која су вољна примити се закупа, да на ову лицитацију дођу.

Услови: 1. Рок закупа важи од дана одобрене лицитације, па до 1. Новембра о. г.

2. Заграђени простор великог резервоара само се може косити, а у никојем случају за испашу употребити.

3. Са ливаде изван оградe пак, закупач је дужан да прву траву покоси а за тим је дозвољена испаша, но тако, да за време кише и после ове на 24 сата, несме стоку изгонити.

4. Повреда оградe на великом резервоару оправљаће се на рачун закупача.

5. Кауција пре лицитације износи 30 динара и полаже се у готову. При саопштењу одобрене лицитације допуњује се ова сума на половину излицитиране цене. Остатак дужан је закупач да положи благајници Управе водовода 16. Јуна о. г.

Повреда и неиспуњење ма које тачке ових услова, који уговор замењују, носи са собом губитак права на закуп, и право на повраћај дотле положеног новца.

Бр. 2040. Из канеларије управника водовода, 27. Априла 1894. год. у Београду.

НАРЕДБА

Чланом XXVIII. правила о слободном клању стоке од 19. Новембра 1890. год. АБр. 2164, забрањено је у рејону вароши Београда продавање живе стоке по вароши, већ се иста може продавати само на једном месту, које Суд општински за то одреди.

На основу поменутог члана — правила, Суд општине вароши Београда,

НАРЕЂУЈЕ:

да се куповина и продаја живе стоке у рејону вароши Београда врши искључиво само на Марвеном тргу — Тркалишту.

Сваки купац и продавац који се о ову наредбу огрешни, казниће се по параграфу 326. казненог закона.

Од Суда општине вар. Београда 2. Априла 1894. год. АБр. 2038.

НАРЕДБА

Да би се на Марвеном тргу, на Тркалишту, одржавао ред у погледу куповине и продаје стоке и осталог, што приватни за своју потребу купују, Суд општине града Београда,

НАРЕЂУЈЕ:

I.

За време док грађани за своју личну потребу купују предмете, што се на овом тргу продају, прекупци не смеју ништа куповати. Ово време траје до 9 часова пре подне, што ће се спунтањем заставе објавити.

Трговци, који се баве храћењем стоке и извозом, и месари, који су испунили прописе за упражњавање месарске радње, могу куповину вршити у свако доба без икаквог ограничења.

II.

Свако лице, које хоће да на марвеном тргу заслужује било ношењем и терањем купљене стоке, било клањем исте или мачим другим, мора имати нарочити допуст од Суда ово општинског.

III.

Прекупци до 9 часова, а надничари и клачи за све време пијаце, не смеју се бацити на другом месту на пијаци сем места, које им се нарочито одреди.

Надничар и клач може напустити одређено место само на позив купца, да му купљену стоку однесе, отера или кад са пијаце хоће да иде.

IV.

Ко се о ову наредбу огрешни биће кажњен по параграфу 383. и 326. кривичног закона а у поновљеном случају забраниће му се приступ на трг.

Од Суда општ. града Београда 9. Априла 1894. године АБр. 2237.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

21. РЕДОВНИ САСТАНАК
 7. Априла 1894. год.

Председавао заступник председника члан суда г. Јован Антонијевић, од одборника били г. г. Вл. Чортановић, М. Велизарић, А. Стејскал, И. Милишић, М. Петровић, П. Павловић, В. Бадер, К. Бурић, М. М. Ђорђевић, Ј. Бајлони, А. Ј. Одавић, Н. Вулковић, М. Јовановић, од заменика г. г. В. Д. Губеревац, Ст. Максимовић, С. Јосифовић, Ђ. Н. Петровић, С. Вељановић, П. Т. Милић, А. С. Јовановић, М. Павловић, Јев. Главинић.

Председавајући отвори седницу одборску и позва секретара да прочита протокол последње седнице.

Секретар прочита протокол, који је без примедбе усвојен.

За тим чита молбу Стевана Нишлића, којом понова моли општину да му откупи фијакер.

Председавајући саопшти, да је он био одређен од стране г. председника у комисију, да прегледа та кола, и да узгред пита и за најнижу цену, пошто ће да их уступи општини, али да се није с њиме у опште погађао, и да је он пристао на цену од 650 дин. Препоручује кола, јер су добра, а и потребна су.

Н. Вулковић, је противан томе да се узму од њега та кола за то, што је казао, да је кмет с њиме већ погодио, и само да му се исплати.

С. Максимовић је такође противан да се узму та кола, јер, вели, да су добра, задржао би их он за себе.

А. Одавић види из извештаја комисије да су кола већ 2—3 месеца у рукама општинским, и према томе не може ни бити говора о томе да ли да се узму или не. И он мисли да треба да се одбије ова молба, али ако се одбије онда ће овај тражити накнаду за послугу.

Председавајући обраћа пажњу одбору да је он заиста још пре месец и по дана понудио та кола општини и да се она ту и налазе, али да нису никако била у употреби. После тога та су кола секвестрирана од стране полиције, за неки његов дуг, и ми ако их узмемо морамо новац полицији послати а не њему.

А. Одавић пита јесу ли кола послата општини од стране полиције или од његове стране.

Председавајући каже да је он понудио кола општини, али у току тих преговора, да је стигао секвестар од полиције на њих.

Пој Марко Петровић је мишљења, да, пре него што се о овоме реши, треба да се зна колико општина издаје годишње на приватне фијакере, и да ли тиме не издаје више, него што би је коштало да сама има свој фијакер. Што се тиче овог фијакера, види да ће бити изложен јавној лиценцији, па ако је добар нека се и општина надмеће, па нека га узме на лиценцији, јер ће га тако много јефтиније купити.

Председавајући одговара и вели, да не може тачно да се зна колика је сума потребна за ову годину, јер то зависи од разних случајева.

По саслушању свега овога, одбор је *решио*, да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Влада Чоргановић предлаже да се исправи у једноме од прошлих протокола оно место, где се говори о благодјејању Даринци Маленићевој, и то у оном смислу, да јој се штипендија издаје у сребру, а не у злату. (Чује се: нека и даље прима као што је и у почетку примала).

Пој Марко Петровић вели да се њој продужује оно благодјејање, које је она имала у почетку, па како је онда имала нека га има и даље.

Одбор је *решио*, да се штипендија Даринци Маленићевој издаје у оној монети, у каквој је и до сада примала.

Секретар чита протокол лиценцијације о давању под закуп на три године општинске утрине.

Одбор је *решио*, да се попана на општинским утринама уступи Адаљи и Суботићу за хиљаду и четири динара годишње а да се од Леона Пале и његове кауције ева штета наплати.

Инжињер Рака Мугавић чита лиценцијацију односно плоча тротоарских, и саопштева одбору да лиценцијант Тонито нема мајдана каменог у Остружници, и да је он тиме хтео да омете лиценцијацију.

М. Велизарић мисли да би требало инжињерско оделење да одреди који је од те три врете камена: топчидерског, пиротског и остружничког најбољи по квалитету, и да после према томе узму онај камен чији су услови најбољи, па после да се одреди која улица да се калдрмине којом врстом камена. После тога, мишљења је, да би требало да суделује што већи број предузимача.

Инжињер Рака Мугавић објашњава да је већ решила једна комисија у којој су били чланови: *М. Канетановић*, *К. Главинић* и *С. Јосифовић*, које улице да се калдрмине којим каменом. За тим чита извештај те комисије.

М. Велизарић после тога објашњења мисли, да би требало ступити у погодбу са предузимачем из Пирота, пошто је он само један, па ако он пристане на цену коју су два лиценцијанта за остружнички камен дала, онда да се прими његова понуда.

И. Милишић је за то, да се узме камен који је најјефтинији по квадратном метру, а не слаже се с тим да мора бити у једној улици н. пр. пиротски камен, него који је јефтинији.

Ст. Максимовић се слаже са *г. Милишићем* и мисли да не треба узимати пиротски камен пошто је он скупљи за два динара од кв. метра од остружничког, него да се узме топчидерски и остружнички, јер је овај последњи по квалитету једнак са пиротским.

Влада Чоргановић говори како је ово већ четврта седница како се о том камену говори и то све једно и исто; вели, да је питање о квалитету тих плоча већ решено, и скинуто с дневног реда, и да је решено да се топчидерски камен употребљава у равним улицама, а остружнички и пиротски у стрним, и у улицама живљег саобраћаја. Пошто је пиротски камен скуп, и пошто га може да замени остружнички, то мисли да треба узети топчидерски од 11-90 кв. мет., а остружнички од 12 д. кв. мет.

Н. Вулковић је противан да се то питање на ново претреса и одуговлачи, јер је крајње време да се то реши.

Мисли да треба да се узме остружнички камен, јер се он разликује само за 0-10 дин. од топчидерског а међу тим је много бољи од њега, а што се тиче тога што предузимач нема мајдана у Остружници, то се одбора ништа не тиче, он мора да калдрмине тим каменом, а како ће да га набави то је његова ствар.

В. Бадер држи да је ово врло опасна практика, што се не верма ништа оно, што је комисија била предложила, јер у комисији су били све стручни људи, и они су свестраније проучили то питање. Мисли да се треба строго држати онога распореда који је комисија учинила.

Ст. Максимовић је противан мишљењу *г. Бадера* и држи да не мора да се усвоји оно што је комисија предложила, јер су у комисији само 3—4 човека, а у одбору је много више, и да ће боље решити што је више људи, него што је мање. За то је да узме онај камен, који има јефтинију цену.

Антоније Јовановић потпуно верује члановима комисије да су савесно вршили свој посао, само, мисли, да не мора да се узме баш тај и тај камен који су они одредили, јер би предузимачи мислили да ми морамо да узмемо баш тај камен, и онда би нам скупо наплатили. Он је за то да се узме камен који је јефтинији.

В. Чоргановић жали што није ту ни један од чланова комисије, да објасни због чега су узели све три врсте камена. Он мисли да је њих руководило то да дођу до што јефтиније цене, и да би сви предузимачи имали посла. Моли да се прочита решење одбора о томе.

Секретар прочита то решење.

Пој Марко Петровић мисли да се може овде мишљење комисије да измири са решењем одбора. Она је казала да се корисно могу употребити све три врсте камена, и да би остружнички камен могао да замени пиротски. Па пошто је велика цена пиротском камену, то је мишљења, да он отпадне, а да се узме само остружнички, па тек у случају ако он не би могао све да подмири, онда да се оно остало замени топчидерским каменом.

В. Гадер каже да је прошле седнице решено да се може један камен заменити другим с тога што је *г. Берман Јовановић* казао да ћемо ми монополисати ту ствар ако усвојимо само једну врсту камена, и да кажемо да од тога камена

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЉИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видоуданском наградом општ. Београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“ (Време је да престанемо мудровати туђом памећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

Такав је случај био и са оним Маргетићем, кога мало пре споменуемо, који је као војвода ускочки, пренав на страну Хришћана, чинио ћесаревцима знатне услуге, а Турцима велике штете. Па такав случај био је и у ово доба код града Бишћа, о

коме сад говоримо. Турски „Власи“, који се беху настанили око Динарских планина и код извора Уне, око Унца, Срба и Гламоча. („Valochi Tihurogum qui comoraverunt in Zerb, in Unaez et in Glamoch“)⁽¹⁾ кад се изневереше Турцима, те стадоше ка хришћанству прелазити, јако су се томе Бишћани радовали.

Таких је примера било и доцније много више. Ове пак пребегле „Влахе“ — или босанске Ускоке — препоручише Бишћани *г. 1530.* генералу Каџијанеру, молећи га, да их прими у хришћанство, јер су ваљани и храбри људи (sunt hominos de valore.) Држало се, да ће за њима прећи у хришћанство и многи други „Власи“. Поглавица влашки *Владислав Станковић* од Гламоча пошао је био главом у Љубљану, да се препоручи. Одмах трећи дан чим ови Ускоци у Бишћани стигоше, раздрагани Бишћани потукош једну турску војску под силним зидинама градемим. Властелин жумберачки *Јован Кобасић* уступи овим Ускоцима знатан део својих земаља у Жумберку да се

ту настане, ма да беше ту жестоких противника том насевању Срба.⁽¹⁾

С пролећа пак *г. 1531.* опет се спремила велика турска војска на Бишћа, водећи за собом многе топове и справе за опсаду града. Бишћани, чувши за то, пошљају одмах гласника Каџијанеру с писмима, у којима болно описиваху своје стање, преклињући га, да им пошаље помоћи „и плату војницима и то у добру новцу, јер новац што га добивају не ваља, и нико га неће примити“. — На крају писма исповедаху: „да су готови умрети за краља и веру хришћанску, само ако им се пошље хране и барем нешто пушака и бојне справе“.⁽²⁾ Ну овог пута Бишћане мину опасност од Турака, јер они тада беху уверени, да још нису кадри заузети тако тврди град, окрећући зато сад своје оружје више на другу страну, где се издајом лукавих издајница хришћанских надаху заузети исто тако важни град Клеце.

Петар Кружић, кад оно *г. 1532.* петера Турке из Клеца и сруши тврђаву у Со-

⁽¹⁾ Lopusić R. Bihać i bihaćka krajina, с р. 69.

⁽²⁾ На истом месту, стр. 127.

⁽³⁾ На истом месту, стр. 70—71.

www.морамо да калдрмишемо тај и тај сокак. А данас кад кад се знају цене најниже од све три врете камена, данас се не може ни помислити да може бити монополисања. С тога, пошто је комисија решила који ће сокак да се калдрмише којим каменом, ја мислим да од тога распореда не одступамо.

Ињат Бајлони је мишљења да може остружнички камен да замени пиротеки, и према томе овде о пиротском камену не може бити говора, пошто је много скупији.

Андра Одавић обраћа пажњу да је пиротски камен процентуално јачи по тврдоћи, и моли г. инжињера да објасни то.

Инжињер Рака Мутаваџић објашњава да је заиста пиротски камен тврђи од остружничког, и да би имали рачуна да се он плати и мало више него овај.

В. Балер вели да је разлика између пиротског и остружничког за 2-40 дин. у цени, од кв. метра, а питање је, да ли је он толико тврђи да би имали рачуна да га узмемо.

(Чује се: јесу ли положили кауцију? *Председавајући*: нису).

Пош Марко Петровић мисли да се сад не може то питање решити докле не поднесу кауцију, и за то време да грађевинско одељење реферише која је понуда најбоља.

Инжињер Рака Мутаваџић вели да су сви нудили кауцију, али да кмет није хтео да је прими.

Андра Одавић каже да је само лицитант из Пирота положио кауцију у 5000 дин.

Никола Вујковић је за то да прво положи кауцију према количини камена, па онда да му се да посао да ради.

Ињат Бајлони се не слаже с тим да се ова ствар одложи за идућу седницу, јер је крајње време да се сад реши. Он је за то да се сад реши и само да они положи кауцију.

После свега овога одбор је *решио*, да се набавка плоча и полагање тротоара од топчидерског камена у улицама: Кастриотовој, Крунској и Скопљанској уступи Тодору Остојићу по јединачним ценама и то: за рушење старе калдрме и слагање камена и песка у гомиле по десет пара динарских од квадратног метра; за одкопавање и одношење земље на одређено место по један динар и петнаест пара динарских од једног кубног метра; за набавку

плоча од топчидерског камена, израду тротоара по прописаним погодбама са ивичним каменом по једанаест динара и двадесет пара динарских од квадратног метра.

Да се набавка плоча од остружничког камена и израда тротоара у улицама: Вациној, Љубичиној, Жељезничкој, Зелени венцац, Лимској, Милановој, Савамалекој, Поцерској, Обилићевог венца, од кнез Михајлове до Позоришног трга уступи Ф. Тониту и Команији, по јединачним ценама и то за рушење старе калдрме и слагање песка и камена у гомиле по двадесет пара динарских од квадратног метра. За откопавање и одношење земље на одређено место по осамдесет пара од кубног метра. За набавку плоча од остружничког камена са ивичним каменом и намештањем тротоара по прописаним погодбама по дванаест динара од квадратног метра; за оправку калдрме за олуке по педесет пара динарских од квадратног метра; за оправку старог тротоара по један динар и педесет пара од квадратног метра.

Да именовани предузимачи буду дужни положити законом прописану кауцију за овај рад.

За израду циклор тротоара да се држи нарочита лицитација.

На предлог грађевинског одељења ГВр. 1338, одбор је *решио*, да се држи лицитација за израду коловоза од ломљеног камена, тротоар од плоча поред Пашоне и циклор тротоар поред Лекићеве фотографије.

Андра Одавић реферише одбору као члан комисије која је прегледала акта односно удовица чиновника општинских, које уживају пензију, и вели да нису још добили сва потребна дата, и да су на првом свом састанку решили, да се обустави даље издавање издржавања из касе општ. свима удовицама, до дефинитивног решења одборског, надајући се да ће се то свршити најдаље у року од прошле недеље. Али пошто то још није свршено јер су неки на страни, те нису могли лично да предстану комисији, и пошто настају сад велики празници, то моли одбор да

одобри да се тим удовицама изда за Март месец пензија. Тако исто комисија је решила за мајку пок. Тасе Јанковића, да јој се за Ускрсе изда 40 дин.

Одбор је одобрио овај поступак поверљивости.

М. Велизарић као члан комисије за проучавање молбе потомака пок. Илије Томе Вучића Перишића, саопштава да је она свршила посао, и моли да се прочита извештај.

Секретар прочита извештај те комисије, која предлаже да се наследницима пок. Вучића Перишића да једном за свагда 12.000 дин. из општинеке касе.

М. Велизарић помиње како је пок. Вучић један од највећих добротвора општине београдске, да је оставио општини 10.000 дуката за подизање болнице, и да је с тим парама општина руковала као што је требало, она би имала сад преко 100.000 дуката. И пошто су његови наследници сад дошли до таквог стања, да скоро умиру од глади то моли одбор да усвоји овај извештај.

Председавајући вели како је Илија Вучић био један од поштених чиновника, како су га политичке прилике отерале на робију, али је ипак изашао из робије као поштен човек и светао карактер, јер је доказано, да је на правди био осуђен, с тога је потребно његовој породици одредити помоћ.

Стејскал вели да општина није никако обавезна да мора да да ту помоћ, јер се не зна шта је са тим поклоном, и је ли у опште он и посетио. Мисли да се за сад може говорити само о некој помоћи — као издржање, које се даје и свима осталим грађанима сиромашним.

Председавајући. — Усвајате ли да се његовој породици одреди стална месечна помоћ? (Усваја се).

М. Борић није за месечну помоћ.

Председавајући. — Колику сте суму вољни да дате месечно.

М. Велизарић вели да пок. Илија има и девојку, којој је сад 18 год. и за удају је и због тога је потребно да се сад одреди једаред за свагда једна помоћ. (Чује се: кад се буде удала, нека поднесу молбу на ново). То је онда друга ствар.

(Чује се: нека се да по 60 дин. месечно).

Одбор је *решио*, да се жени пок. Илије Томе Вучића Перишића, његовој неудољеној ћерци и болесноме сину издаје из оп-

лину, знађаше, да ће му се за то Турци на брзо осветити. С тога опомињаше краља Фердинанда, да подигне у Солину другу тврђаву, где би се Клисци Ускоци, у случају нужде, могли склонити. Али поред свих тих оправданих молби Кружићевих, Клисцу од краља не долазаше никаква помоћ, као ни војници његови, што никакву плату не добијаху. Уз то Клисцу стаде прети опасност и са хришћанске стране. Лукави Млечани већ да свиену од муке, што никаквим начином не могаху у своје руке придобити одбрану Клиса, да га начине заштитником својих приморских земаља у Далмацији, јер га Петар Кружић не пушташе из својих руку. За то му се они стадоше љуто светити, отимљући му на мору лађе а на копну посаде његове. У такој двојној невољи од Турака и Млечана Клисцу помагаху само папе римске Климентије УП. и Павао Ш., и то у толикој мери, да је султан једном приликом узвикнуо: „та то је папински град.“⁽¹⁾ И ако је од г. 1533—1536. трајало примирје између краља Фердинанда и султана Сулејмана, ипак код Клиса не беше

никад мира. Повода томе давали су не само Турци, него и Кружићеве Ускоци у Клисцу, који одатле чепће излетаху и пљачкаху турске крајеве. Маја 18. 1534. г. продре турски заповедник Ливна, Зефер до Клиса и Солина, па се ту утврди. Год. 1535. паде под Клис Санџак-бег босански Беговић, са другом својим из Херцеговине, те опседаше град двадесет и осам дана. Не могући га никако силом заузети, покушаше Турци исте године на последњи дан поклада, помоћу Ускока *Матка Тердосанића* издајом заузети град Клис, али не сепеше.⁽¹⁾

Последња опсада Клиса била је 1530. г. у оно исто време, кад се горе на северу, Кацијанерова војска спрема за атак према Турској; али овог пута и судбоносна. Оно што Фердинанд на молбе Кружићеве није хтео учинити, учинише то сад Турци без ичије молбе, само осећајући своју потребу, да лакше заузму град. Год. 1536. саграде они према Клисцу три тврђаве, у Огулину, Солину и Кучини, па ту сместе јаку војску. Одлучивши да глађу присиле посаду на предају, више од године дана трајаше та

посада и 500 Кружићевих Ускока храбро су сваки турски јуриш одбијали. Најзад видећи да сам не може одбранити град, обрати се Кружић са молбом на папу Павла III. и на краља, да му пошаљу помоћи. Папа му посла 700 војника под Луком Јакињанином, а краљ 2 000 људи под храбрим Турном. Сјединивши се са том војском, нападне Кружић, одмах турску војску у оним тврдињама; већ су први редови њихови продрели у Солину, кад од једном пуче глас, да турској војсци лети у помоћ Мурат-бег из Босне са 1 000 коњаника. Панички страх завлада у редовима хришћанске војске, што сви од страха преувеличаваху овај број турске помоћи, те први Немци и Талијани стадоше у дивљем бегу узмицати мору, да се доченају својих лађица. Збуне се и Кружићеве јунаци, па и они нагну за овима, те је узалудна мука била јуначком Кружићу да остави узмицање. Видећи се најзад сам без војске, узјане коња, па полети мору, да на лађама спасе главу, што у град не могаху у хитрини ући.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

(1) Klaić, opis zemalja etc II., 102.

(1) На истом месту.

штинске касе а из партије буџетом одређене за издржавање породица умрлих чиновника на име издржавања укупно шездесет динара месечно, од првог Априла 1894. год.

Седница је закључена у 8 часова у вече.

НЕДЕЉНИ ИЗВЕШТАЈ

од 11. до 16. Априла 1894. године о хемијском прегледу животних средстава и других предмета од утицаја на здравље људско за општину вароши Београда.

Из санитарских ревизија није те недеље ради хемијскога прегледа никакав предмет државној хемијској лабораторији упућен.

Анализе воде из београд. водовода, дале су ове резултате:

Узета проба	Темп. воде	Чврсти материј.	Угрош. перман.	Хлора	Азотне кис.	Азотист. и амон.	Бр. код у 1 см. 3	
								ГРАМА У 1 ЛИТРУ ВОДЕ
Вар. водов. вел. пијаца	12	12	0.312	0.0014	0.0048	0.0082		Н е м а
Римск. вод. чесма П.	"	10.7	0.284	0.0018	0.0058	0.011		
Вилбилдер. Скадарс. ул.	"	11	0.333	0.0010	0.0056	0.0048		
Нов. водов. Кадемедан	"	12	0.524	0.0024	0.0215	0.0028		
Нов. водов. чес. у лабор.	"	12	0.528	0.0023	0.021	0.0028	28	
Римск. вод. чесма I.	14	10.7	0.290	0.0017	0.0062	0.010		
Вар. чесма код Воз. црк.	"	12	0.308	0.0014	0.0045	0.0085		
Вилбидере. чесм. палил. пијаца	"	11.2	0.335	0.0016	0.0056	0.0048		
Нов. водов. Савамата	"	12	0.530	0.0028	0.0185	0.0028		

Из државне хемијске лабораторије у Београду 22. Априла 1894. год.

Од 18. до 23. Априла 1894. године.

Испитиван је у последње доба повећи број сумњивих проба сира, које је Управа вар. Београда упутила државној хемијској лабораторији. Али хемијским путем не беше могућно ни у једној од послатих проба сира, ма какав отров доказати.

Анализе вода беогр. водовода, дале су следећи резултат:

Узета проба	Темп. воде	Чврсти материј.	Угрош. перман.	Хлора	Азотне кис.	Азотист. и амон.	Бр. код у 1 см. 3	
								У 1 ЛИТРУ ВОДЕ ГРАМА
Вар. водов. ч. код Спом. на Врачару	94	12.0	0.320	0.0012	0.0048	0.008		Н е м а
Римск. вод. чесма П.	"	11.5	0.290	0.0018	0.0061	0.010		
Вилб. вод. св. Сав. дом	"	11.5	0.345	0.001	0.005	0.006		
Нов. водов. чесма лабор.	"	12.25	0.544	0.0027	0.020	0.0028	14	

Из државне хемијске лабораторије у Београду 28. Априла 1894. год.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У седмици од 10. до 17. Априла 1894. године допутовало 661. отпутовало 663. Од којих су:

а.) Пола: мушког 601. женског 60.

б.) Вероисповести: православне 540. католичке и протестан. 89, мојерјевске 19, мухамеданске 12, свега 661.

в.) Постојбина: Србија 483, Ауст-Угарска 61, Босна и Херцеговина 7, Црна Гора 13, Грчка 1, Турска 36, Бугарска 3, Румунија 18, Русија 1 Германија 12, Франц. 1, Италија 18, остале државе 11, ван Европе —

г.) Занимање путника: Тежаци и економи 59, Занатлије 40, Трговци 239, индустријалци 3, шпекуланти и предузимачи 10, Гостиничари 20, Интелигенција (војска) 118, Ђаци 21, радници и помоћници 76, Пиљари и бозације 1, надничари и слуге 23.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 18. Априла 1894. год.

СТАТИСТИКА САМРТНОСТИ

у месецу Марту 1894.

Свега је умрло 109, од којих су 62 мушких, 47 женских.

По вероисповести: православне 90, католичке 11, протестантске 2, мојерјевске 6, мухамедовске —.

По месту рођења: 58 из Београда, 22 из Србије, 29 из других држава.

По деловима вароши: 11 из варошког кварта, 10 из теразишког кварта, 10 из савамалског кварта, 21 из дорђолеког кварта, 26 из палилулеког кварта, 13 из врачарског кварта, — из Топчидера.

По брачном стању: 69 нежењених или неударних, 29 жењених или ударних, 11 удових, — разведених, — ванбрачна.

Из статистичког одељења суда општине вар. Београда 25. Априла 1894. год.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња 10— д.
- б) Кола са анђелима са 2 коња 18— д.
- в) Стаклена кола са 2 коња 24— д.
- г) Стаклена кола са 4 коња 60— д.

Од суда општине града Београда 14. Априла 1894. год. АБр. 2341.

ТАКСЕ ЗА ИЗНЕШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове : Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски :

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0.25 д.
- 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином 0.70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафана са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1.50 д.

За квартове : Дорђолски и Палилулски :

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0.20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином 0.60 д.

3. Од четири или више соба са кухињом, од кафана са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д. —
Од суда општине београдске 28. Аугуста 1892 године. АБр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ
Од 22. до 30. Априла 1894. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	Ц Е Н А			
		НАЈВЕЋА		НАЈМАЊА	
		ДИН.	ПР.	ДИН.	ПР.
2280	АРПАЦИКА				
	БРАШНА КУКУРУЗНА				
	БРАШНА ПШЕНИЧНА	16		15	
2134	ВИНА БЕЛА (ОД ЛИТ.)		60		50
1728	ВИНА ЦРНА (ОД ЛИТ.)		45		40
	ВОЛОВА				
	ВУНЕ НЕ ПРАНЕ				
	ВУНЕ ПРАНЕ				
	ГРОЖЂА				
5756	ДУЊА				
1212	ЈАБУКА	20		15	
	ЈЕЧМА	10	50	10	
	КАЈМАКА				
	КОЖА ВОЛОВСКИХ				
	КОЖА ЈАГЂЕТИХ				
115	КОЖА ОВЧИЈИХ				
10588	КОРЕ БРЕЗОВЕ	10		9	
	КРАВА				
98070	КРЕЧА	3	60	3	50
6837	КРОМПИРА	9		7	
64	КРУПНИКА				
45287	КРУШАКА	10	50	9	50
	КУКУРУЗА				
	КУПУСА				
	ЛОЈА НЕТОПЉЕНОГ				
	ЛОЈА ТОПЉЕНОГ				
	ЛУКА АРИЦЛАМЕ				
	ЛУКА БЕЛА				
3373	ЛУКА ЦРНА	25		20	
	МАСЛА				
482	МАСТИ	120		110	
	МЕДА				
	ОВАЦА				
28107	ОВСА	11	50	10	50
390	ОРАЈА	25		20	
897	ПАСУЉА	11		9	
	ПЕКМЕЗА				
135	ПРОСЕ	5			
230586	ПШЕНИЦЕ	11	50	11	
10347	РАЖИ	7	60	7	50
	РАК. КОМ. (ОД ЛИТ.)				
	РАК. КОМ. МЕКЕ "				
139	РАК. ШЉ. ЉУТЕ "	1		90	
33780	РАК. ШЉ. МЕКЕ "	45		30	
15788	СВИЊА ДЕБЕЛИХ	85		75	
	СВИЊА СРЕДЊИХ				
60296	СЕНА	5		4	
2781	СИРА	60		35	
7980	СЛАМЕ	2	50	2	
148	СЛАНИНЕ	160			
	СОЧИВА				
224500	УГЉЕНА ДРВЕНОГ				
	УГЉЕНА КАМЕНОГ	3		2	50
	ПИШАРКЕ				
52185	ШЉИВА СИРОВИХ				
	ШЉИВА СУВИХ О. Г.	18		12	
	ПРОСТОГ КАМЕНА				
20006	ЦЕМЕНТА				
11587	СИТНИЦЕ				
	ВОДЕ РАЗНО				